

Okno sv. Bernardke Lurške in sv. Janeza Pavla II.

V krogu na vrhu vitraja je upodobljena **Devica Marija**, kronana z dvanajstimi zvezdami. Zvezde, ki izvirajo iz knjige Razodetja, so navdihnile tudi oblikovalca zastave Evropske unije in tako spominjajo na krščanske korenine Evrope. V zavetju njenega plašča sta v vitraju podobi sv. Bernardke in svetega Janeza Pavla II., saj sta bila oba v svojem svetništvu tesno povezana z Devico Marijo.

Leva stran okna je posvečena **sv. Bernardki Soubirous** iz Lurda. Vrhnja upodobitev jo kaže kot trinajstletno deklico, ki kleči v votlini ob srečanju z Devico Marijo, »Gospo«, kot jo je vedno klicala. Marija se je Bernardki prikazala osemnajstkrat. Nekoč je deklici naročila, naj si umije obraz. Ker v votlini ni bilo vode, je Bernardka začela kopati z rokami in prišla do vlažne zemlje, s katero si je omočila obraz. Kmalu je na tem mestu začel teči *studenc*, h kateremu se vse od takrat zgrinjajo *bolniki*, ki pri njem iščejo ozdravljenja.

Bernardka se je pred ljudmi, ki so hoteli videti dekle, ki se ji je prikazala Gospa, umaknila za *samostanske zidove* v kraju Nevers, kjer je kot s. Marija Bernarda služila drugim do svoje zgodnje smrti. Umrla je stara šele 35 let za kostnim rakom. Spodnji del okna prikazuje Bernardko na smrtni postelji. Svečka, ki dogoreva ob postelji, pa simbolizira njeno iztekajoče se življenje.

Okno sv. Bernardke Lurške in sv. Janeza Pavla II.
Avtor: Marcos Luis Jerman.
Zanj je darovala ddr. Marija Stanonik. Foto: Foto Viktor.

Na desni strani vitraja je upodobljen papež **Janez Pavel II.** V podobi na vrhu kot potujoči pastir s svojim znamenitim pastoralom drži v rokah nedonošeno dete, obkroženo s sijem. To je simbol svetosti človeškega življenja od spočetja dalje, vrednote, ki jo je Janez Pavel II. neomajno branil. Žarek svetlobe dete povezuje z Devico Marijo, ki je Mati vseh ljudi, in tako poudarja pripadnost nerojenega življenja občestvu ljudi.

V sredini okna je vidna polovica papeškega grba Janeza Pavla II. z Marijino začetnico na modrem polju z rumenim križem, ki poudarja njegovo povezanost z Marijo, izraženo tudi v njegovem geslu »*totus Tuus* – ves Tvoj«.

Na desni je vidno porušeno betonsko zidovje, ki skupaj s petimi rdečimi kraki zvezde, ki ležijo med ruševinami, spominja na padec Berlinskega zidu in na papežev vlogo pri razpadu komunističnega sistema, ki je kratil človeško dostojanstvo.

Janez Pavel II. je bil tudi *plodovit pisec* okrožnic, v katerih je kritično meril sodobno družbo in že pred razpadom komunizma svaril pred zablodami kapitalizma. Na njegovo delovanje v prelomnih časih opozarjata tudi rimski številki MM, ki skupaj s tretjim M v grbu simbolizirata prehod drugega v tretje tisočletje, in tako časovno umeščata pontifikat Janeza Pavla II.

Spodnji del slike prikazuje papeža v zadnjem obdobju svojega življenja, ko je v svojem delovanju vztrajal kljub trpljenju in vidnemu pešanju moči. S tem je sam postal zgled vrednosti ostarelega in betežnega človeka v svetu, kjer se časti mladost. Peščena ura, podobno kot sveča, ponazarja iztekajoči se čas zemeljskega življenja.

Na spodnji polovici vitraja lahko opazimo več križev. Spominjajo nas, da sta nam oba svetnika s svojim življenjem in trpljenjem vsak po svoje zgled, kako sprejeti svoj križ na svoje rame.

Okno sv. Jožefa in sv. Matija

S simbolom goloba v krogu na vrhu vitraja je prikazan **Sveti Duh**, iz katerega se kot svetloba na svetnika razlivajo njegovi darovi.

Na levi strani je pri svojem tesarskem delu prikazan **sv. Jožef**, mož Device Marije in Jezusov krušni oče. Sv. Jožef je zavetnik devišta (bela lilija), zakonskih parov (sklenjena poročna prstana), tesarjev in mizarjev ter delavcev na splošno. Je tudi zavetnik inženirjev in vzgojiteljev ter zavetnik umirajočih in priprošnjik za dobro smrt (dogorela sveča, od katere se ob križu kvišku dviga dim).

Na desni je upodobljen **sv. Matija**, trinajsti apostol, izbran kot zamenjava za Judo Iškarijota. Ognjeni plamen nad njegovo glavo spominja, da je bil med dvanajsterimi, ki so na binkoštni dan prejeli Svetega Duha. Znamenji apostolskega poklica pa sta knjiga in zvitek Božje besede v njegovih rokah. Palma mučeništva in kamni govorijo o njegovi mučeniški smrti. Sv. Matija je zavetnik gradbenih delavcev, mesarjev (nož), krojačev (škarje), kovačev (kladivo) in slaščičarjev (pecivo) ter mladih na začetku šolanja. Je tudi priprošnjik za plodnost, ki jo simbolizira zibel v spodnjem desnem kotu.

Okno sv. Jožefa in sv. Matija. Avtor: Marcos Luis Jerman.
Zanj so darovali žirovski obrtniki in podjetniki, Združenje malega gospodarstva Žiri, Območna obrtno podjetniška zbornica Škofja Loka in Občina Žiri. Foto: Foto Viktor.

Spodnji del vitraja z upodobitvami zavetniških atributov prikazuje pot življenja od rojstva do smrti. Poseben poudarek vitraja je na pomenu raznolikih vsakdanjih poklicev. Na spodnji sliki v sredini so prikazana različna živila, ki so sad dela pridnih rok.

Okno sv. Janeza Krstnika ter sv. Ane in sv. Joahima

V krogu na vrhu okna je vstali Kristus, bistvo in temelj naše vere; smrt je premagana, pot v večnost odprta!

Leva stran okna je posvečena **Janezu Krstniku**, ki stoji ob Jordanu in pridiga. V desni roki drži posodo, s katero krščuje, v levi pa palico s križem. »... Že je sekira nastavljena drevsom na korenino; vsako drevo torej, katero ne rodi dobrega sadu, bo posekano in vrženo v ogenj. Jaz vas krščujem z vodo, da bi se spokorili; ta pa, ki pride za menoj, je močnejši od mene in jaz nisem vreden, da bi mu obuvalo sezul; on vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem ...« (Mt 3, 10–11)

Ornament, ki obkroža sliko, je v spodnjem delu v modrih barvah vode, krog okoli Vstalega pa v barvah ognja.

Na desni strani so upodobljeni **sv. Ana, sv. Joahim in njuna hči Marija**. Sv. Ana, že v letih, drži v naročju odprto knjigo in poučuje deklico. Anin pogled je uprt preko cerkve v podobo Brezmadežne na nasprotnem vitraju (sv. Bernardka – sv. Janez Pavel II.).

Okno sv. Janeza Krstnika ter sv. Ane in sv. Joahima. Avtor: Marcos Luis Jerman. Zanj so darovali sinovi Strlič v spomin svojim staršem Francu Strliču in Mariji Grom. Foto: Foto Viktor.

Za sv. Ano stoji njen mož Joahim. V rokah drži tri golobe. Daritev v templju ju je v visoki starosti obdarila z milostjo starševstva. Rodila se jima je Marija – za Joahimom so v dimu daritve vidne suhe veje, na katerih visijo sadeži.

Tudi Janez Krstnik se je po čudežu rodil Elizabeti in Zahariji, ko sta bila že precej stara.

Ker je sv. Ana med drugimi tudi zavetnica klekljaric, se ornament na njeni strani konča v obliki čipke. Ob njej vidimo košarico z bulo in s kleklji.

Sredi okna sta v spodnjem delu naslikana polmesec in kelih. Tako kot vidimo sončni odsev na luni, tako je Marija najvišji odsev Božje ljubezni ...

Kelih je posoda, ki v sebi nosi kruh in vino, Kristusovo telo in kri. Marija je bila tisti prvi »kelih« – nosila in rodila nam je Odrašenika.

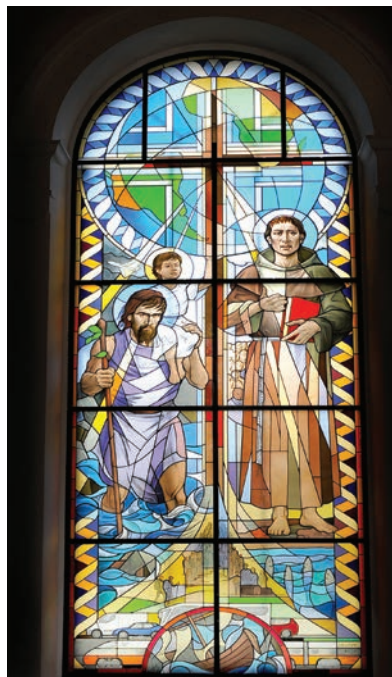
Sredina okna, zelo svetla, je posvečena Kristusu. Rojstvo iz Marije (kelih), krst pri Janezu Krstniku, trpljenje in smrt na križu ... Vidne so rane na rokah, prsih, nogah (samo barvno nakazane). Na vrhu je prikazan slavni zaključek – vstajenje, s katerim sem začel ta kratki opis.

Okno sv. Krištofa in sv. Antona Padovanskega

Na levi polovici vitraja je predstavljen **sv. Krištof**, mučenec iz 3. stoletja. O Krištofu, ki je bil doma na Bližnjem vzhodu, ne vemo veliko zgodovinskih dejstev, a o njem govorijo različne legende. Verjetno najbolj znana izmed njih pravi, da je bil Krištof sin poganskih staršev in je nosil drugo ime. Ta je tudi podlaga za večino upodobitev priljubljenega svetnika. Bil je velik in močan kot velikan in je po svetu potoval v iskanju najmočnejšega od vseh vladarjev, ki mu je hotel služiti. Naposled je prispel do puščavnika, ki mu je dal nalogo, naj čez reko prenaša mimoidoče. Nekega dne je tako nesel *majhnega dečka*, a je breme postajalo vse težje. Kljub neizmerni teži je velikan dečka uspel prenesti na drugi breg, kjer mu je ta razkril, da je nosil Jezusa Kristusa in z njim teže celega sveta. Da bi prepodil še poslednje dvome svojega brodnika, mu je deček dejal, naj zapiči v tla svojo palico, da bo *ozelenela*, in besede so se uresničile. Nato ga je krstil in mu dal ime »Kristóforos«, kar v stari grščini pomeni »tisti, ki nosi Kristusa«.

Sv. Krištof je zavetnik *popotnikov*, *voznikov* in celo *atletov*. Ker je v Sloveniji s praznovanjem Krištofove nedelje in blagoslovom vozil tradicionalno povezano tudi darovanje za pomoč slovenskim misijonarjem po svetu, je tudi na zemeljski krogli, ki jo z roko podpira deček Jezus, prikazan del sveta z Afriko in Južno Ameriko, kjer deluje velik del slovenskih misijonarjev.

Na desni je upodobljen **sv. Anton Padovanski**. Rojen je bil v Lizboni na Portugalskem leta 1195 v bogati plemiški družini, njegovo krstno ime pa je bilo Fernandez. Odločil se je za duhovniško službo in je stopil v red avguštincev. Ko je bil še mlad duhovnik, so v Maroku umorili pet portugalskih frančiškanov. Ko so jih pokopali v domači zemlji, se je odločil, da bo nadaljeval njihovo delo in je stopil med frančiškane. Odpravil se je v Afriko, kjer je hudo zbolel, zato se je po okrevanju moral vrniti. Ko pa je ladja v hudem neurju doživela brodolom na obali Sicilije, se je Anton odpravil v Italijo in prispel v Assisi, kjer je srečal sv. Franciška. V Italiji je kmalu zaslovel kot izreden pridigar, ki je pritegnil množice poslušalcev in spreobračal krivoverce. Tudi o njegovem življenju pripovedujejo legende. Ena od njih pravi, da je nekoč naletel na poslušalce, ki so bili preveč zakrknjeni, da bi poslušali njegove besede. Takrat so h gladini reke, ob kateri je pridigal, pripravale *ribe*, da bi bolje slišale izjemnega pridigarja. Antona so že enajst mesecev po smrti razglasili za svetnika (To je najkrajša kanonizacija v zgodovini.). V Padovi so začeli graditi katedralo, ki tudi danes ostaja pomembno romarsko središče.

Okno sv. Krištofa in sv. Antona Padovanskega. Avtor: Marcos Luis Jerman. Zanj je darovala v spomin pokojnih staršev družina Košir. Foto: Foto Viktor.

Tudi sv. Anton Padovanski je zavetnik *popotnikov* in, v povezavi s svojo življenjsko izkušnjo, priprošnjik proti *brodolomu*. Poleg tega je med drugim zavetnik zaljubljenecv, zakoncev, revežev in tudi frančiškanov.

Med obema svetnikoma je podoba križa, ki tako kot misijonska dejavnost prežarja svet. K njemu se zgrinjajo množice romarjev. Sv. Krištof na njegovi levi je vzor *dejavnosti, delavnosti in vztrajnosti*. Sv. Anton na njegovi desni pa je velik pričevalec za *Božjo besedo*. Svetnika nas tako opominjata na oba sestavna dela znanega reka: »*Ora et labora*. – Moli in delaj.«

